

К маскулинному типу в английской и французской культурах относят спортивную фигуру, широкую грудь и плечи. Наибольшей частотностью при описании мужского тела и его частей пользуются прилагательные *strong* ‘сильный’, *stalwart* ‘крепкий’, *muscular* ‘мускулистый’ в английском языке и *grand* ‘большой’, *sportif* ‘спортивный’, *solide* ‘крепкий’ – во французском, что говорит о наличии значения ‘большой и крепкий’ в стереотипе мужской внешности. К эталону мужской красоты в обеих культурах относят не только отличную фигуру, сильные руки, длинные пальцы, но и правильные черты лица, а также приятные манеры.

Фемининным качеством считается миниатюрность тела, при описании телосложения женщины высокой частотностью пользуются прилагательные, передающие маленький размер *slim* ‘стройный’, *slight* ‘худощавый’, *thin* ‘худой, стройный’ в английском языке и *petite* ‘маленькая’, *menue* ‘мелкая’, *mince* ‘тонкая’ – во французском. Лицо считается фемининным, если оно имеет тонкие черты: *aux traits fin* и маскулинным при наличии крупных черт: *aux traits épais*. Кроме того традиционным средством украшения женской внешности являются длинные волосы: и в англоязычном, и во французском художественном тексте описание волос персонажей-женщин пользуется высокой частотностью, при этом длинные, блестящие и шелковистые волосы составляют основу самой высокой оценки женского образа.

А. Кардзіс

ТВАР ЧАЛАВЕКА Ў ЛЮСТЭРКУ ФРАНЦУЗСКАЙ І БЕЛАРУСКАЙ ФРАЗЕАЛОГІІ

Адным з істотных складнікаў нацыянальнай культуры з’яўляецца мова. Гісторыя, звычаі і абрады – усё гэта знаходзіць ў ёй сваё адлюстраванне. Нацыянальна-культурная адметнасць мовы выяўляецца найперш праз фразеалогію, якая найбольш ярка рэагуе на змены пазамоўнай рэчаіснасці. Фразеалагізмы – душа кожнай культуры, яе люстэрка. Фразеалагічныя адзінкі можна параўнаць з мастацка-гістарычным летапісам, у якім апісваюцца матэрыяльныя і духоўныя каштоўнасці пэўнай этнічнай супольнасці. Фразеалагічная сістэма любой мовы вельмі індывідуальная. Няроднасныя мовы, якія гістарычна не кантактавалі адна з адной, маюць істотную колькасць фразеалагізмаў, заснаваных на вобразах, звязаных з чалавекам, яго знешнім выглядам, дзейнасцю і інш.

Своеасаблівай “візітнай карткай” чалавека з’яўляецца твар – найбольш адмысловая частка цела, якая дае разнастайную інфармацыю пра асобу. Асноўнымі складнікамі твару з’яўляюцца лоб, бровы, вочы, нос, шчокі, вусны (вусы, барада).

Вочы – самая важная частка твару чалавека, орган зроку, пры дапамозе якога мы атрымліваем большасць інфармацыі аб свеце.

У французскай мове гэты орган зроку атаясамліваецца з пладамі розных дрэў і з ягадамі: *oeil à la montmorency*. Сустрэкаюцца выразы заснаваныя на вонкападабенчай прыкмеце (жывёлы): *oeil de cochon, oeil de loup, yeux de carpe, yeux de biche*. Некаторыя адзінкі, скіраваныя на чалавека (*yeux comme lanternes de cabriolet, yeux en boules de loto*), не фіксуюцца слоўнікамі літаратурнай мовы і характарызуюцца вобразнасцю і эмацыянальнасцю.

Leur chef, petit de taille, les yeux ronds comme des boules de loto, la mâchoire saillante;

Elle n'avait que seize ans, elle était si fragile, avec ses yeux de biche.

У беларускай мове вочы атаясамліваюцца часцей з такімі ўстойлівымі адзінкамі, у склад якіх уваходзяць назвы раслін або прыродных матэрыялаў.

Найчасцей сустракаецца структурная мадэль “як + назоўнік”: *вочы як валошкі, вочы як пралескі, вочы як васількі, вочы як чарэшні, вочы як арэхі, як ягадкі лясныя, вочы як ільняны цвет*. Фальклорным, народна-паэтычным лічыцца параўнанне вачэй з сонцам і зоркамі: *вочы як зоркі, вочы як зарніца*.

Ды і так не мог разабрацца спачатку – ці гэта вочы ў яе як той цвет ільняны, ці кветкі на лёне, як Верыны вочы;

– Ага, толькі вочы ў яго не сінія, а шэрыя. – Хіба? – здзівілася Зося. – Мне заўсёды здавалася, што яны ў яго як валошкі.

Пры ўжыванні прыведзеных адзінак у кантэкставых сітуацыях яны з’яўляюцца сціслымі азначэннямі, характарыстыкамі вачэй з акцэнтам на іх выраз, колер, знешнюю форму, памер і інш. Выразнасць фразеалагізмам надае параўнанне з вельмі яркімі, прыгожымі рэчамі, якія вызываюць у чалавека прыемныя пачуцці. Большая колькасць іх сустракаецца ў аўтарскіх тэкстах.

И. Китаев

СЕМАНТИЧЕСКИЕ И ПРАГМАТИЧЕСКИЕ ОСОБЕННОСТИ ПОЛИТИЧЕСКИХ СЛОГАНОВ ПРЕЗИДЕНТСКИХ КАМПАНИЙ ПЯТОЙ РЕСПУБЛИКИ

В общем понимании слоганом является короткая, легко запоминающаяся фраза, выражающая суть какого-либо сообщения. Для нашего исследования интерес представляет политический слоган, выражающий суть принципов какой-либо политической единицы – партии, движения и т.п. Материалом послужили примеры политических слоганов, отобранных из онлайн-источников (официальные сайты политических партий) методом репрезентативной выборки.

Семантический и прагматический анализ 68 политических слоганов выявил следующие тенденции. Лексема *France* ‘Франция’ (32 слогана), включая однокоренное слово-этноним *Français*, обозначающие страну и ее народ, количественно превосходит другие лексические средства: она встречается как в слоганах правых (19 слоганов) и левых (9 слоганов) партий, так